Nr. 7. Warszawa, dnia 1 sierpnia 1921 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 50 mk. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 46 z dnia 8 czerwca 1921 r.

Poz. TREŚĆ:

278. Ustawa z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie oznaczenia okresu organizacji sądownictwa.

279. Ustawa z dnia 18 maja 1921 r. o uwolnieniu aktów pomocy dla żołnierzy wojska polskiego od opłat skarbowych.

280. Ustawa z dnia 20 maja 1921 r. w przedmiocie zniesienia ograniczeń dla gruntów włościańskich, wchodzących w obręb miast.

281. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie, przynależne do obszaru Rzeczpospolitej Polskiej, zgodnie z umową o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisaną w Rydze w dniu 12 października 1920 r., mocy obowiązującej ustawy z dnia 24 marca 1920 r., o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.

282. Rozdorządzenie Rady Ministrów z d. 17 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania art. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1920 r. o tymczasowej organizacji władz administracyjnych II instancji (województw) na obszarze b. Królestwa, Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem oraz na wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy.

283. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z d. 26 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych na obszarze tej dzielnicy.

284. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1921 r. w przedmiocie podwyższenia agio od cła na towary o charakterze zbytkownym.

285. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z d. 24 września 1920 r. o uchylaniu uchwał spółek drobnych rolników, utworzonych na podstawie statutu Banku Włościańskiego.

286. Obwieszczenie z dnia 6 maja 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek w ustawie z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

Nr. 47 z dnia 11 czerwca 1921 r.

287. Ustawa z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego.

288. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 8 maja 1921 r, zmieniające częściowo rozporządzenie z dnia 21 października 1920 r., w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.

289. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. w przedmiocie ustalenia tymczasowych opłat od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, tudzież na sprzedaż trunków na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

290. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 marca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

291. Rozporządzenie Wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 22 marca 1921 r. o czasie pracy w zakładach handlowych, do ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r., o czasie pracy w przemyśle i handlu.

292. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Powiatowych Urzędów Ziemskich na obszarze byłej dzielnicy pruskiej.

293. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 maja 1921 r. w sprawie zmiany postanowień wykonawczych do art. 13 i 25 przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy osobowej i bagażowej.

294. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1921 r. w przedmiocie przepisów o postępowaniu co do ściągania kar w sprawach opałowych.

295. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju.

296. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 31 maja 1921 r. o uchyleniu rozporządzenia z d. 22 kwietnia 1921 r. w sprawie oszczędności spożycia.

297. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w przedmiocie rozciągnięcia kontroli sanitarnej nad osobami, przybywającemi ze wschodu.

Nr. 48 z dnia 15 czerwca 1921 r.

298. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 14 maja 1921 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 50 z dnia 18 czerwca 1921 r.

302. Ustawa z dnia 31 maja 1921 r. o ulgach co do kwalifikacji na urząd sędziowski i prokuratorski.

303. Ustawa z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi.

304. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapałek.

305. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

306. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa b. zaboru austrjackiego.

307. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

308. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 6 maja 1921 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austrjackich.

309. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 29 maja 1921 r. w sprawie stosowania rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 marca 1921 r. o zaokrągleniu należności pobieranych według taryfy osobowej, bagażowej i towarowej na kolejach wąskotorowych państwowych oraz na niektórych kolejach wąskotorowych prywatnych.

310. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 maja 1921 r. w sprawie przesunięcia terminu podwyższenia opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b) „Przepisów o kolejowych ajencjach celnych".

311. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 31 maja 1921 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

312. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 czerwca 1921 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

313. Obwieszczenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 10 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek w tekście rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 18 stycznia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich.

Nr. 51 z dnia 23 czerwca 1921 r.

314. Ustawa z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej.

315. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego.

316. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie przedłużenia terminów wekslowych w okręgu Sądu Apelacyjnego Lubelskiego.

317. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

318. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 2 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

319. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 2 maja 1921 r. w przedmiocie walki z księgosuszem.

320. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1921 r. w przedmiocie zniesienia ulgi celnej na tokarki do metalu o wysokości centrów 250 mm. i mniej.

321. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 14 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.

322. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 czerwca 1921 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowań na t. zw. śpiączkę epidemiczną (encepcalitis lethargica).

323. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 14 czerwca 1921 r. w sprawie zwiększenia przerobu ziemiopłodów na piwo w browarach b. Kongresówki i Małopolski w roku gospodarczym 1920/21.

Nr. 52 z dnia 25 czerwca 1921 r.

324. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów szkół.

325. Rozporządzenie wykonawcze Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1921 r. o stosowaniu rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich na obszarze województw Nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów grodzieńskiego, białowieskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

326. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 czerwca 1921 r. o wypuszczeniu serji II biletów skarbowych.

327. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 czerwca 1921 r. w sprawie wykonywania w b. Królestwie Polskiem robót

mierniczych w górnictwie przez mierniczych przysięgłych.

328. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar na terytorjum b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

329. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 czerwca 1921 r. w sprawie zmian w przepisach kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

330. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 12 maja 1921 r. o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowemi zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

331. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

332. Rozporządzenie Ministra Kolei Zelaznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia odszkodowania za zaginięcie, uszkodzenie lub brak wagi bagażu.

333. Rozporządzenie z dnia 14 czerwca 1921 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami, pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa oraz rozporządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 2 października 1920 r., uzupełniającego rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami. pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa.

334. Obwieszczenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłki druku w ustawie z dnia 17 marca 1921 r. „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej".

Nr. 53 z dnia 26 czerwca 1921 r.

335. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

336. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

337. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austrjackiego.

338. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 31 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z d. 30 maja 1921 r. o podwyższeniu i ujednostajnieniu akcyzy od zapałek.

339. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z d. 16 czerwca 1921 r. o czasowem skróceniu sędziowskiej służby przygotowawczej.

340. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 7 czerwca 1921 r. w przedmiocie przesunięcia na obszarze b. zaboru austrjackiego terminu, wyznaczonego w art. 50 i 137 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Nr. 54 z dnia 28 czerwca 1921 r.

341. Ustawa z dnia 14 czerwca 1921 r. w przedmiocie unormowania podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego i podatku majątkowego na rok podatkowy 1921.

Nr. 55 z dnia 30 czerwca 1921 r.

342. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 2 czerwca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw z dnia 6 lipca 1920 r. 18 marca 1921 r. o opłacie stemplowej od kart do gry na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego.

343. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 9 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany § 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwienia zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

344. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 16 czerwca 1921 r. o zmianie rozporządzenia b. austrjackiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 21 marca 1873 r. D. P. P. l. 37 o egzaminach lekarzy i weterynarzy dla uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych.

345. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie terytorjalnego podziału województw Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego na obwody Inspekcji Pracy.

346. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do Spraw Walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie utrzymania porządku w domach na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich.

347. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wyrobów wód-

czanych oraz opłat od nich na obszarach b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

348. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

349. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej.

350. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany art. 4 rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1919 r. w sprawie zmiany terytorjum okręgu Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie oraz w sprawie przekazania temuż Zakładowi tymczasowo wykonywania ubezpieczenia górników w b. zaborze austrjackim.

Nr. 56 z dnia 4 lipca 1921 r.

351. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r., zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej.

352. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie tymczasowego rozszerzenia okręgu terytorjalnego oddziału Prokuratorji Generalnej w Krakowie na ziemie Śląska Cieszyńskiego, wchodzące w skład Państwa Polskiego.

353. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 19 maja 1921 r. w przedmiocie opustu od cen oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa, wydawane na koszt Kas Chorych i wydawania tych lekarstw.

354. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany art. 4 rozporządzenia wykonawczego z d. 9 września 1920 r. o przeprowadzeniu 4% pożyczki państwowej pożyczki premjowej.

355. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

366. Rozporządzenie Ministra Kolei Zelaznych z dnia 16 czerwca 1921 r. w przedmiocie obniżenia ceny biletów dodatkowych na miejsca numerowane w wagonach osobowych (plackart).

Sprostowania: a) rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego; b) rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z d. 31 maja 1921 r. do rozporząpzenia Rady Ministrów w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego; c) rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Nr. 57 z dnia 7 lipca 1921 r.

357. Ustawa z dnia 7 czerwca 1921 r. o opłacaniu nadzwyczajnych kar za zwłokę od wymierzonych, a nie zapłaconych w terminie podatków i opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich), tudzież taks oraz o kosztach przymusowego ściągania tychże należności skarbowych.

358. Ustawa z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany ustawy depozytowej z dnia 21 kwietnia 1913 r.

359. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 2 czerwca 1921 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas, spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych).

360. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 kwietnia 1921 r. w przedmiocie podjęcia wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Austrją.

361. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 15 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorji wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austrjackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

362. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 5 czerwca 1921 r. w przedmiocie pracy nocnej w drukarniach i zakładach graficznych.

363. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1921 r. w przedmiocie przekazania starostom w Kielcach i Będzinie przeprowadzenia ustawy z dnia 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń w zastępstwie i na rachunek zarządów gmin miast Kielc i Będzina oraz w sprawie spisu, najmu i podnajmu mieszkań i innych pomieszczeń w tych gminach.

364. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustalenia rodzajów towarów, przewidzianych w art. 13 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą.

365. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z d. 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych.

366. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie podwyższenia doplaty (agio) do cła na towary o charakterze zbytkownym i na pozostałe towary.

367. Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 czerwca 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 kwietnia 1921 r. o podwyższeniu opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b. Przepisów o kolejowych agencjach celnych.

Nr. 58 z dnia 7 lipca 1921 r.

368. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 9 czerwca 1921 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności.

Nr. 59 z dnia 12 lipca 1921 r.

369. Ustawa z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.
370. Ustawa z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem cesarskiem z d. 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnem.
371. Ustawa z dnia 14 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany postanowień ust. 2 § 42, ust. 1 § 48, § 54, ust. 2 § 62 i § 85 statutu gminnego dla st. król. miasta Krakowa.
372. Ustawa z dnia 17 czerwca 1921 r. o poborze na rzecz Skarbu Państwa dodatku do podatków: gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego oraz unormowaniu poboru podatku gruntowego na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jakoteż powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.
373. Ustawa z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie rewizji likwidacji serwitutów pastwiskowych w dobrach b. Komory arcyksiążęcej na Sląsku Cieszyńskim.
374. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego dwóch rozporządzeń Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca i 11 sierpnia 1920 r. o poborze roczników od 1894 do 1885 r.
375. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r.
376. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 24 czerwca 1921 r. o obliczaniu strat, spowodowanych przez przechowywanie, przewóz i oczyszczanie spirytusu na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Monitor Polski *).

Nr. 127 z dnia 8 czerwca 1921 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27 maja 1921 r. w przedmiocie wykonywania zarządu państwowego nad dobrami arcyksięcia Fryderyka Habsburga w Cieszynie.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20 maja 1921 r. w przedmiocie zarządu państwowego dobrami, należącemi do ordynacji (majoratu) Książąt Warszawskich Hrabiów Paskiewiczów-Erywańskich.

Nr. 128 z dnia 9 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany §§ 51 i 94 „Tymczasowych przepisów z dnia 26 stycznia 1920 r. o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe („Monitor Polski“ Nr. 59 — 64 z r. 1920).

Nr. 129 z dnia 10 czerwca 1921 r.

Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 maja 1921 r. w przedmiocie zniesienia zarządu państwowego nad elektrownią w Białymstoku.

Nr. 130 z dnia 11 czerwca 1921 r.

Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zniesienia Zarządu Państwowego nad majątkiem Warszawskiego i Kaliskiego Oddziałów oraz wszystkich znajdujących się w kraju Filji „Centrali dla Warzyw i Owoców“ (Reichsstelle für Gemüse und Obst).

*) Ustawy i rozporządzenia, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P. opuszcza się.

Nr. 131 z dnia 13 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 kwietnia 1921 r. w przedmiocie odbywania praktyki nauczycielskiej w ludowych szkolach rolniczych.

Nr. 132 z dnia 14 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju.

Nr. 133 z dnia 15 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 maja 1921 r. w sprawie ogłoszenia nowego wykazu artykułów, podlegających ograniczeniom przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym.

Nr. 135 z dnia 17 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 maja 1921 r., uzależniające korzystanie z przejazdów ulgowych pracowników państwowych od posiadania legitymacji wzoru jednolitego.

Nr. 136 z dnia 18 czerwca 1921 r.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 czerwca 1921 r., dotyczące zmiany niektórych postanowień obwieszczenia z dnia 26 lipca 1920 r. (Monitor Polski Nr. 175) w sprawie warunków, na podstawie których mogą być udzielane koncesje na sprzedaż biletów okrętowych III klasy i międzypokładowych zagranicznym przedsiębiorstwom okrętowym w Polsce.

Nr. 137 z dnia 20 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Łukowskim.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Węgrowskim.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Siedleckim.

Nr. 138 z dnia 21 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 maja 1921 r. w sprawie ulg w opłatach za przejazd urzędników państwowych XII kategorji płacy.

Nr. 141 z dnia 24 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 9 czerwca 1921 r. o trybie postępowania funkcjonarjuszy policji przy wykonywaniu czynności służbowych w stosunku do osób wojskowych.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad suszarnią warzyw i owoców w Sochaczewie oraz mianowania zarządcy państwowego.

Nr. 143 z dnia 27 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 13 czerwca 1921 r. w sprawie kredytowania należności celnych za towary, sprowadzane z zagranicy dla władz i instytucji państwowych.

Nr. 144 z dnia 28 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Przasnyskim w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Pułtuskim w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Makowskim w okręgu sądu okręgowego w. Mławie.

Nr. 145 z dnia 30 czerwca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju w Rzgowie do Tuszyna.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15 czerwca 1921 r. w przedmiocie losowania 4% państwowej pożyczki premjowej.

Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 czerwca 1921 r. w sprawie zamknięcia wszystkich stacji kolejowych w granicach Województwa Nowogródzkiego dla naładunku i wyładunku przeżuwaczy oraz surowych produktów, pochodzących od nich.

Nr. 146 z dnia 1 lipca 1921 r.

Obwieszczenie Prezydenta Ministrów z d. 24 czerwca 1921 r. w przedmiocie przesyłania indywidualnych sprawozdań statystycznych przez urzędników stanu cywilnego w mieście Wiocławku.

Nr. 147 z dnia 2 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Słupeckim w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

Nr. 148 z dnia 4 lipca 1921 r.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 149 z dnia 5 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów pokoju w pow. Kolskim w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

Nr. 150 z dnia 6 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustanowienia egzaminu dla kandydatów na wyższe stanowiska służby meljoracyjnej w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Nr. 151 z dnia 7 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Mławskim, w okręgu Sądu Okręgowego w Mławie.

Nr. 152 z dnia 8 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1921 r. o rozciągnięciu na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1920 r. w sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

Nr. 153 z dnia 9 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 czerwca 1921 r. o odwołaniu rozporządzenia z dnia 14 listopada 1919 r. w przedmiocie zmiany § 2 instrukcji z dnia 29 sierpnia 1919 r. dla komisji kwalifikacyjnych funkcjonarjuszów Policji Państwowej, w stosunku do funkcjonarjuszów Policji Państwowej w byłej Galicji („Monitor Polski" Nr. 265 z 1919 r.).

Nr. 154 z dnia 11 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju z Tłuszcza do Wołomina, w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Płockim w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Nr. 155 z dnia 12 lipca 1921 r.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 27 maja 1921 r. w przedmiocie zarządu budynków i placów państwowych.

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 25 czerwca 1921 r., powołanej na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 11 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 26, poz. 147) w przedmiocie płac ordynarjuszów w drugim kwartale 1921 r.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

206.

Okólnik (47) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie Wojewódzkich Wydziałów budżetowo-gospodarczych — organizacja.

I. *Interpretacja przepisu.*

Wedle postanowień rozporządzeń Rady Ministrów z 14 marca 1921 r. poz. 234, z 21 marca 1921 r. poz. 235 i z 30 marca 1921 r. poz. 236 (Dz. Ust. Nr. 39 z r. 1921) załatwia Wydział budżetowo-gospodarczy sprawy budżetowe, rachunkowo-kasowe i finansowo - gospodarcze całego urzędu wojewódzkiego z wyjątkiem okręgowej dyrekcji robót publicznych.

Sprawy zaś rachunkowe, związane z orzeczeniami i zarządzeniami poszczególnych wydziałów będą załatwiane przez funkcjonarjuszów wydziału budżetowo gospodarczego pod kierownictwem i odpowiedzialnością naczelników wydziałów.

Wobec powyższego wyjaśniam:

a) że przez „sprawy budżetowe, rachunkowo-kasowe i finansowo gospodarcze“ rozumieć należy sprawy, stojące w bezpośrednim lub pośrednim związku z budżetem i dodatkowemi kredytami etatu Min. Spr. Wewn. (Dział II, III) oraz etatów Ministerstw w Województwie reprezentowanych, ewent. i innych Ministerstw;

b) przez „sprawy rachunkowe, związane z orzeczeniami i zarządzeniami poszczególnych wydziałów“, należy rozumieć wszelkie sprawy rachunkowe, nienależące do kategorji pod a) wymienionej.

II. *Podział czynności.*

Podział czynności w wydziale budżetowo-gospodarczym dokonać należy w następujący sposób:

Wydział podzielić na 3 oddziały, t. j.

1) oddział budżetowo-administracyjny;
2) oddział gospodarczy;
3) oddział rachunkowy.

ad 1. Oddziałowi budż.-adm. powierzyć do załatwiania sprawy:

budżetów i kredytów dodatkowych;
uposażeń i należytości osobych (płace, zaliczki, zapomogi, remuneracje pośmiertne, koszta przesiedlenia i t. d.), taborów przyzwalanie, rozmieszczanie i t. p.);
pomieszczenia podległych urzędów.

ad 2. Oddziałowi gospodarczemu powierzyć:

sprawy zaopatrywania Starostw i Urzędu Wojewódzkiego;
ewidencję i kontrolę inwentarzy Starostw i Urzędu Wojewódzkiego;
intendenturę Urzędu Wojewódzkiego.

ad 3. Oddziałowi rachunkowemu powierzyć:

księgowość;
kontrolę rachunkową;
dokonywanie obliczeń;
Kasę Podręczną Urzędu Wojewódzkiego.

III. *Personel Wydziału.*

Personel Wydziału składać się ma:

a) z personelu dotychczasowego oddziału budżetowego w Departamencie Administracyjnym;

b) z urzędników wydziałów resortowych, załatwiających dotychczas sprawy, które weszły obecnie w zakres agend wydziału budżetowo-gospodarczego. W sprawach tego personelu należy w razie potrzeby porozumieć się bezpośrednio z właściwemi Ministerstwami resortowemi.

Personel ten opłacany będzie w bieżącym okresie budżetowym z etatów swych Ministerstw resortowych. Przeniesienie tych etatów na etat Min. Spr. Wewn. uwzględnić należy w projekcie preliminarza budżetowego na rok przyszły.

Gdyby personel, powołany w powyższym (pod a), b) składzie nie mógł sprostać swym zadaniom, wówczas przedłożyć mi należy szczegółowe, należycie uzasadnione wnioski co do przeniesienia niezbędnej ilości brakujących urzędników z etatu III działu budżetu (Starostwa) na etat II działu (Urząd Wojewódzki).

Okólnik ten udzielam do wiadomości Prezydjum Rady Ministrów, Ministerstwa Aprowizacji, Pracy, Rolnictwa, Zdrowia, Handlu i Przemysłu, Robót Publicznych oraz Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, d. 30 czerwca 1921 r. (PB. 503).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

207.

Okólnik (56) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu dla Śląska Cieszyńskiego oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie przeprowadzenia numeracji domów przed spisem ludności.

Stosownie do uchwalonego w dniu 9 czerwca r. b. przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie przeprowadzenia powszechnego spisu ludności ma on być dokonany w dniu 30 wrze-

śnia r. b. By spis ten mógł być dokładnie przeprowadzony, koniecznem jest by zawczasu wszystkie domy mieszkalne zostały ponumerowane oraz spisane w wykazach, które służyć mają do użytku Komisarzy spisowych. W tej mierze § 13 powołanego rozporządzenia zawiera następujące postanowienie:

Gminy wiejskie i miejskie, wzgl. w b. dzielnicy pruskiej obszary dominjalne oraz zarządy tychże, obowiązane są do dnia 1 sierpnia 1921 r. sprawdzić, ewentualnie uzupełnić, a względnie wprowadzić numerację domów mieszkalnych, a po ukończeniu numeracji do dnia 15 sierpnia 1921 r. dostarczyć władzy spisowej wykazy miejscowości, ulic i domów według numerów.

Numeracja domów musi być po dniu 1 sierpnia utrzymywana w ewidencji i przeprowadzana w dalszym ciągu, wykreślanie numeru może być zarządzone tylko przez władzę administracyjną I instancji. Przepisy wykonawcze o numeracji domów wyda Minister Spraw Wewnętrznych, względnie Minister dla b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym. Władze administracyjne I i II instancji są obowiązane czuwać nad wykonaniem przepisów niniejszego artykułu.

Dla wykonania tych wstępnych, a koniecznych dla spisu czynności, jak widać z ustalonych terminów, pozostało już bardzo niewiele czasu wobec tego, aczkowiek tekst powołanego rozporządzenia Rady Ministrów nie został jeszcze opublikowany w Dzienniku Ustaw, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła przy niniejszym opracowaną w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym „Instrukcję w przedmiocie numeracji domów“, oraz poleca Panu wydać niezwłocznie potrzebne zarządzenia w celu przeprowadzenia numeracji domów i sporządzenia ich wykazu ściśle według zasad tam zawartych i w terminach przepisanych. Pracę tę wykonać mają naczelnicy gmin (Magistraty), zechce jednak Pan Wojewoda (Generalny Delegat, Komisarz Rządu) wydać podwładnym sobie organom polecenia, by nad przeprowadzeniem jej roztoczyły nadzór, wykluczający wszelkie uchybienia i niedokładności.

Ponadto Pan Generalny Delegat wyda odpowiednie zarządzenia, by numeracja domów została również przeprowadzona w obszarach dworskich, które nie zostały jeszcze włączone do gmin.

Nadmienia się przytem, że wykazy domów, które mają być sporządzone według formularzy, dołączonych do instrukcji, winny być przed 15 sierpnia r. b. złożone władzy spisowej, którą według § 9 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów są:

w b. zaborze rosyjskim i w Galicji—władze administracyjne I instancji, a na Śląsku Cieszyńskim — przełożeni gmin.

Przy niniejszym przesyła się jednocześnie w odpowiedniej liczbie egzemplarze „Instrukcji“ wraz z wzorem formularzy dla wykazów domów w celu zaopatrzenia w nie władz gminnych, które przeprowadzać będą numerację domów. Druki te są zapakowane w paczki według powiatów, odpowiednio do ilości gmin w powiecie.

O ewentualne wyjaśnienia w niniejszej sprawie zechce Pan zwracać się bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie, Aleje Jerozolimskie Nr. 80, zaś Ministerstwu Spraw Wewnętrznych doniesie Pan o wykonaniu niniejszego zarządzenia najpóźniej do dnia 25 sierpnia r. b.

Warszawa, d. 7 lipca 1921 r. (AO. 1310).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

208.

Okólnik (58) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Białymstoku i Kielcach w sprawie Komisji Rewizyjnych.

Na zasadzie art. 17. p. 6 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dz. Pr. Nr. 13 z 1919 r.), do kompetencji Sejmików Powiatowych należy ustanawianie w razie potrzeby komisji powiatowych do specjalnych spraw i wybór ich członków. Opierając się na tym przepisie, Sejmiki Powiatowe powołały do życia różne komisje, jak to: sanitarną, opieki społecznej, szkolną, likwidacyjną i t. p., natomiast nader rzadkie były wypadki powstania komisji rewizyjnych.

Brak Komisji Rewizyjnej, pomijając już, że stoi to w sprzeczności z postanowieniem art. 16 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej, sprawia, że zarówno sejmik, jako organ powiatowego Związku komunalnego, jak i władza nadzorcza nie są w możności skonstatowania sposobu prowadzenia gospodarki komunalnej, stanu rachunków i finansów, kierunku i stopnia rozwoju życia samorządowego, rentowości prowadzonych przedsiębiorstw komunalnych i t. p. Wobec dotychczasowego stanu rzeczy konieczne jest możliwie rychłe zaradzenie niedomaganiom w tym względzie przez powołanie przez Sejmiki specjalnych komisji, mających na celu przeprowadzenie rewizji całokształtu gospodarki komunalnej za ubiegły okres budżetowy, t. j. od 1 lipca 1920 r. do 31 marca r. b.

Czas kadencji Komisji Rewizyjnej zależnie od postanowień regulaminu może obejmować zarówno jeden tylko okres budżetowy, jak i okres urzędowania Sejmiku. Komisja Rewizyjna przedewszystkiem winna przystąpić do zbadania ksiąg, rachunków, dowodów i sprawozdania z wykonania budżetu; następnie winna objąć lustrację każdego poszczególnego działu i zakładu; nie zadawalając się jedynie zbadaniem ksiąg i dokumentów danego działu, względnie zakładu, osobiście winna się przekonać, w jaki sposób gospodarka

jest prowadzona. Bardzo ważną rzeczą jest dokładne przeprowadzenie rewizji przedsiębiorstw komunalnych, jak to: np. Centrali Handlowej koniecznem jest, aby badanie dotyczyło nietylko rentowości danego przedsiębiorstwa, lecz także kwestji, czy przedsiębiorstwo to spełnia zadanie i cele, do których zostało powołane. Dla ścisłości zaznaczyć należy, że rewizja przedsiębiorstw komunalnych może być powierzona osobnej komisji, o ile taką komisję przewiduje statut odnośnego przedsiębiorstwa.

Powyższe zechce Pan Wojewoda podać do wiadomości wszystkim Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i polecić *pod osobistą odpowiedzialnością* tychże, aby na najbliższem posiedzeniu Sejmiku weszła pod obrady przy należytem oświetleniu sprawy przez Przewodniczącego — kwestja powołania do życia Komisji Rewizyjnej; dla uniknięcia nieporozumień zaznacza się, że ani przewodniczący, ani też członkowie Wydziału powiatowego *pod żadnym pozorem* nie mogą wchodzić w skład członków Komisji Rewizyjnej. Liczbę członków Komisji Rewizyjnej ustala Sejmik, przyczem konieczne jest powoływanie do udziału w pracach komisji — rzeczoznawców.

Przewodniczący Wydziałów Powiatowych winni dołożyć wszelkich starań, aby Komisje Rewizyjne były w stanie dokładnie przeprowadzić rewizję całokształtu gospodarki komunalnej; ostateczne wyniki przeprowadzonej rewizji winny być przedstawione na posiedzeniu Sejmiku. Dopiero na podstawie wniosku Komisji Rewizyjnej może Sejmik udzielać Wydziałowi powiatowemu absolutorjum.

Odpisy z protokółu Komisji Rewizyjnej w 2-ch egzemplarzach wraz z protokółem posiedzenia Sejmiku (2 egz.), na którem przedstawione zostały wyniki przeprowadzonej rewizji, winny być przesłane władzy nadzorczej.

Warszawa, 11 lipca 1921 r. (SZ. 1077).

Minister Spraw Wewnętrznych.
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

209.

Okólnik (59) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę oraz Komisarza Rządu w Cieszynie w sprawie paszportów zagranicznych na wyjazd do Stanów Zjednoczonych.

Konsulat Generalny Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej postanowił z dniem 1 lipca 1921 r. udzielać wizy tylko na tych paszportach zagranicznych (wzór 1-szy i wzór 2-gi), wydawanych przez władze polskie, w których obywatelstwo posiadacza paszportu oraz miejsce jego urodzenia są uwidocznione.

Wobec tego osoby, będące już w posiadaniu paszportów zagranicznych na wyjazd do Stanów Zjednoczonych:

a) dawnego typu (według wzoru, ustalonego rozporządzeniem z dnia 28 kwietnia 1919 r. Monitor Polski Nr. 96), nie zawierającego rubryk obywatelstwa i miejsca urodzenia;

b) wzoru Nr. 2 (patrz zał. Nr. 2 do Instrukcji Min. Spraw Wewn. z d. 16 kwietnia 1921 r. Nr. BB. 490), w którym obywatelstwo posiadacza nie jest uwidocznione;

mogłyby uzyskać wizę Generalnego Konsulatu Stanów Zjednoczonych tylko po uprzedniem uzupełnieniu w tych paszportach istniejących braków.

Celem umożliwienia wyjazdu osobom, posiadającym już paszporty do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, nie odpowiadające wymogom Konsulatu Stanów Zjednoczonych, należy niezwłocznie zarządzić podległym Starostwom, by:

1. Obwieściły w sposób, jaki uznają za najstosowniejszy miejscowej ludności, że osoby, zamierzające wyjechać do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, a nie posiadające na swych paszportach tekstu z wymienieniem miejsca ich urodzenia oraz ich obywatelstwa (polskie lub b. Imperjum Rosyjskiego) winne zgłosić się do tego Urzędu Paszportowego, który paszport dany wystawił lub do Urzędu Paszportowego miejsca ich obecnego zamieszkania celem uzupełnienia wyżej wymienionych braków w paszportach, bez czego Konsulat Amerykański wizy nie udzieli.

2. Zgłaszających się po uzupełnienia, o których mowa, załatwiały z wszelkim możliwym pośpiechem. Obowiązek udowodnienia obywatelstwa należy do petenta, przyczem osoby, nie będące w możności udowodnić obywatelstwa polskiego, należy uznawać za obywateli b. Imperjum Rosyjskiego, o ile i pod tym względem nie nasuwają się szczególniejsze wątpliwości. Od osób, które przedstawią paszporty, wydane przez inne urzędy paszportowe, w razie jakiej wątpliwości należy żądać potrzebnych wyjaśnień od władzy, która paszport wydała (porozumienie się z tą władzą może być osiągnięte na żądanie petenta drogą telegraficzną na jego koszt).

Stosownie do wyniku Starostwa będą umieszczały na str. 5-tej paszportu następującą klauzulę w językach polskim i francuskim:

Posiadacz paszportu jest obywatelem Państwa Polskiego „le porteur du present passeport est citoyen polonaise“, albo: posiadacz paszportu jest obywatelem b. Imperjum Rosyjskiego „le porteur du present passeport est ressortissant de l'ancien Empire Russe“.

W paszportach dawnego typu (ustalonego rozporządzeniem z dnia 28 kwietnia 1919 r. Mo-

nitor Polski Nr. 96), należy w powyższej klauzuli po słowach: „Le porteur du présent passeport“ umieszczać jeszcze słowa: „urodzony w . . . . .“ „nee „ . . . . . “

W paszportach wzoru 2 należy przy wpisywaniu rubryk miejsca urodzenia dodawać w nawiasach nazwę gubernji, czyli przykładowo: Miejsce urodzenia Druczany (gub. Mohylew) „Lieu de naissance Druczany (gouver. Mohylew)“. Pod umieszczoną w paszporcie klauzulą umieszczać należy datę, podpis i pieczęć Urzędu.

Ponieważ dotychczasowa praktyka wykazała, że większość osób z prowincji, zgłaszających się w Wydziale Paszportowym Komisarza Rządu m. st Warszawy zazwyczaj nie jest zaopatrzona w dostateczne dowody, które mogą być łatwo uzyskane w miejscu ich zamieszkania i brak których bardzo ujemnie wpływa na szybkość załatwiania, należy podać do wiadomości emigrantów, że leży w ich własnym interesie, by sprawy uzupełnień w paszportach załatwiali, o ile możności w Urzędach, które paszporty wydały lub w Urzędach paszportowych miejsca ich zamieszkania.

Zastrzega się wyraźnie, że niniejsze rozporządzenie dotyczy tylko paszportów osób, wyjeżdżających do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Warszawa, d. 8 lipca 1921 r. (BB. 3995).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

210.

Okólnik (60) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisji Likwidacyjnej Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich i Komisji Likwidacyjnej Zarządu Cywilnego Wołynia i Frontu Podolskiego i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie ściągania zasiłku zwrotnego.

Rada Ministrów uchwałą z dnia 20 czerwca 1921 r. przesunęła termin spłaty zasiłku zwrotnego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 20 października 1920 r. Nr. 69672/20 D. B. oraz z dnia 9 grudnia 1920 r. Nr. 72483/20 D. B. — *do końca grudnia 1921 r.*

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w sprawie zwrotu tego zasiłku na wypadek ustania stosunku służbowego oznajmia, co następuje:

Wszyscy ci funkcjonarjusze państwowi, którzy dobrowolnie opuszczają służbę państwową, winni zasiłek ten bezwarunkowo zwrócić, a w wypadkach takich mają władze, powołane do asygnowania uposażeń, wezwać danego funkcjonarjusza do zapłacenia dłużnej kwoty, przyczem należy wyraźnie zaznaczyć, że w razie niezastosowania się do wezwania, pretensji Skarbu dochodzić się będzie w drodze sądowej. W wypadkach takich rzeczą odnośnych władz będzie stwierdzić adres dłużnika i skierować sprawę do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie do jednego z jej oddziałów, których zadaniem będzie przedsięwziąć odpowiednie kroki sądowe.

Zasiłku zwrotnego nie należy natomiast żądać od tych funkcjonarjuszów państwowych, których się zwalnia ze służby z powodu zasadniczej redukcji personelu, jak również nie należy dochodzić tej pretensji u pozostałej rodziny w razie śmierci funkcjonarjusza.

O ileby zaszły inne wypadki, nasuwające pewne wątpliwości, co do sposobu postąpienia, należy zawsze zasięgać decyzji Ministerstwa.

W tej sprawie Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 30 czerwca 1921 r. L. 11030 D. B. wydało okólnik do Władz i Urzędów Centralnych.

Warszawa, d. 9 lipca 1921 r. (PB. 1982).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

211.

Okólnik (61) Ministra Spraw Wewnętrznych do Dyrektorów Departamentów, Generalnego Delegata Rządu dla Małopolski, Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie stosunku Policji Państwowej do władz administracji politycznej.

Pisma, nadeszłe w ostatnich czasach ze strony podległych urzędów do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wykazały różnolitość pojmowania i tłómaczenia treści okólnika Nr. 433 z dnia 14 stycznia 1921 r. Nr. BP. 1521, normującego stosunek Wojewodów do Komendantów okręgowych i Starostów do Komendantów powiatowych.

Celem zapobieżenia na przyszłość mylnej interpretacji postanowień tego okólnika Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że w zakresie bezpieczeństwa publicznego, tudzież czynności wykonawczych tylko Wojewodowie, względnie Starostowie albo pełniący ich obowiązki urzędnicy mają prawo bezpośredniego wydawania poleceń Komendantom Okręgowym, względnie powiatowym, zaś kierownicy oddziałów lub referenci, nie wyłączając nawet kierowników oddziałów bezpieczeństwa, mogą jedynie powyższych Komendantów prosić, bądź o potrzebne informacje, bądź o współdziałanie w załatwieniu spraw, należących

do ich zakresu działania lub też nawet o osobiste porozumienie, jeżeli dobro służby albo nadzwyczajna potrzeba tego wymaga.

W żadnym jednak razie naruszenie tej wytycznej nie uprawnia Komendantów Policji Państwowej do niewykonywania otrzymanych z Województwa lub Starostwa zleceń lub wezwań, lecz daje im prawo następnego wnoszenia zażaleń w drodze służbowej.

Warszawa, d. 12 lipca 1921 r. (BP. 1865/4).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

212.

Okólnik (62) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie i Komendanta Głównego Policji Państwowej w sprawie przyznawania urzędnikom uposażenia.

P. Prezes Rady Ministrów okólnikiem z dnia 28 czerwca 1921 r. Nr. 14991 przesłał do wszystkich Władz, Ministerstw i Urzędów Centralnych następujące *uwagi:*

Wedle przyjętej praktyki przy obsadzaniu stanowisk urzędowych przyznawane są urzędnikom odrazu z reguły uposażenia naj wyższych stopni służbowych, jakie przewidziane zostały w preliminarzu budżetowym danej dykasterji. Ten tryb postępowania uznać jednak należy za niewłaściwy, a w konsekwencjach swych nawet wręcz szkodliwy z powodów niżej przytoczonych.

Stwierdzam przedewszystkiem, że przewidziane art. 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 65, poz. 429), zaliczenie urzędów, względnie posad urzędowych do odpowiednich stopni służbowych dotąd nie miało miejsca, gdyż może ono nastąpić dopiero po wejściu w życie pragmatyki służbowej, będącej obecnie przedmiotem obrad Sejmu Ustawodawczego. Nadto obowiązująca w chwili obecnej zasada art. 1 wspomnianej ustawy, że urzędnik pobiera uposażenie, przywiązane do zajmowanego przezeń urzędu w praktyce dotychczasowej konsekwentnie realizowaną nie była, do czego zresztą najzupełniej upoważniał przepis art. 9 Tymczasowych Przepisów Służbowych dla urzędników państwowych z dnia 11 czerwca 1918 r., umożliwiając przyznawanie urzędnikom płac niższych od tych, jakie narazie przywiązane są do urzędów, względnie przewidziane w preliminarzu budżetowym.

Z uwagi więc na to, że w nieustalonej dotąd definitywnie organizacji państwowej służby cywilnej identyczne stanowiska służbowe zajmują osoby o nader różnych kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych, co do których zachodzą także znaczne różnice pod względem wieku i czasu pracy zawodowej, względnie służby publicznej, – proszę o poddanie rewizji stosowanej dotychczas praktyki i sądzę, że niema żadnych przeszkód, aby np. kierownicy starostw pobierali uposażenia bądź według VI, bądź też VII, ewentualnie nawet i niższego stopnia służbowego w zależności od przytoczonych wyżej indywidualnych kwalifikacji i t. p. Oczywiście powyższe wskazania odnoszą się analogicznie do wszystkich innych stanowisk służbowych. Na poparcie powyższego stanowiska zaznaczam, że w zarządach centralnych Ministerstw funkcje naczelników wydziałów bardzo często sprawują urzędnicy, pobierający uposażenie według VI i niższego stopnia służbowego, a czynności spełniane przez innych urzędników referendarskich (radców ministerjalnych, starszych referentów, referentów i pomocników referentów) w rzeczywistości są bardzo mało zróżniczkowane.

W końcu nadmieniam, że cytowana wyżej zasada art. 9 Tymczasowych Przepisów Służbowych i art. 1 ustawy o uposażeniu urzędników państwowych zostanie w znacznym stopniu zmienioną, albowiem Sejmowa Komisja administracyjna, debatująca nad projektem pragmatyki służbowej wprowadziła do wymienionego projektu poprawki w tym samym kierunku — jak to wyżej przedstawiono.

Powyższe komunikuje Panom do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 18 lipca 1921 r. (PO. 3875).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

213.

Okólnik (63) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę i Komendanta Głównego Policji Państwowej w sprawie obsadzania urzędów inwalidami i b. wojskowymi.

Okólnikiem z d. 28 lutego r. b. Nr. Pr. 1461/33 podano Panom do wiadomości i stosowania rezolucję Sejmu Ustawodawczego, zobowiązującą Rząd, aby przy obsadzaniu urzędów uwzględniał, przy równych kwalifikacjach kandydatów, przedewszystkiem inwalidów i b. wojskowych, i aby to samo zalecił instytucjom samorządowym.

Ponieważ liczne rzesze zdemobilizowanych żołnierzy, pozostających bez pracy, znajdują się w nader trudnem, a niekiedy nawet rozpaczliwem

położeniu, przeto przypominam Panom powyższe zarządzenie i polecam uczynić wszystko możliwe, aby zdemobilizowani żołnierze korzystali rzeczywiście przy obsadzaniu posad z pierwszeństwa, o ile posiadają równe z innymi kandydatami kwalifikacje.

Zechcą Panowie podać niniejsze do wiadomości podległych sobie władz oraz zarządzić sporządzenie i nadesłanie Ministerstwu listy imiennej, przyjętych do służby w czasie od 1 stycznia do 30 czerwca 1921 r. zdemobilizowanych wojskowych, podając jednocześnie liczbę przyjętych w tymże czasie na równorzędne posady niewojskowych i załączając objaśnienie, co było powodem pominięcia kandydatów z pośród zdemobilizowanych wojskowych.

Także listy winny być sporządzane co miesiąc i komunikowane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, d. 18 lipca 1921 r. (PO. 4161).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

214.

Okólnik (65) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie. Głównego Komendanda Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie wyjaśnienia art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65).

Uposażenie funkcjonarjusza państwowego komunalnego, tudzież wynagrodzenie pracownika instytucji prywatnej, jako uwzględniające z natury rzeczy *minimum* egzystencji, należy uważać za zarobek, wystarczający na utrzymanie w rozumieniu postanowienia art. 5. ustęp 6 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 429).

Osób, pobierających tego rodzaju uposażenie nie można zatem uwzględniać przy zaliczeniu ojca lub matki do wyższej grupy rodzinnej przy wymiarze dodatku drożyźnianego.

O powyższem zawiadamiam na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 23 maja r. b. Nr. 5717/DB.

Warszawa, d. 17 lipca 1921 r. (PB. 1326).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

215.

Okólnik (68) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przesyłania skonfiskowanej broni.

Zmieniając okólnik Nr. 189 z d. 2 czewca 1920 r., Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych postanawia, co następuje:

1. Skonfiskowaną broń lub amunicję wojskową winni Pp. Starostowie pod rachunkiem i za potwierdzeniem odbioru przesyłać do właściwych Dowództw Generalnych. Inne gatunki broni i amunicji podlegają w Starostwach segregacji na broń zdatną i niezdatną do użytku. Broń niezdatną do użytku (szmelc), należy odsyłać również bezpośrednio do właściwych Dowództw Okręgów Generalnych, a broń zdatną do Województw.

Pp. Wojewodowie nadesłaną przez Starostwa broń prześlą: palną krótką (rewolwery lub pistolety) Komendantom okręgowym Policji Państwowej dla użytku policji; broń myśliwską — do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na potrzeby straży lasów państwowych i komunalnych.

2. Uchyla się ostatni ustęp okólnika Nr. 93 z dnia 7 lutego 1919 r. (Nr. 33808/Ia 264).

Pp. Starostowie winni przesyłać co miesiąc wykazy skonfiskowanej broni do Województw, natomiast przesyłanie przez Województwa tych wykazów do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jest zbyteczne.

Warszawa, d. 23 lipca 1921 r. (BP. 866).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Raczkiewicz.*

216.

Instrukcja tymczasowa dla Komisji Dyscyplinarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Art. 1.

Szef władzy służbowej (Minister, Wojewoda, Starosta), otrzymawszy wiadomość o naruszeniu obowiązków służbowych przez podwładnego urzędnika, czy to na podstawie zażalenia, czy też doniesienia lub na podstawie swych osobistych spostrzeżeń, przeprowadza lub poleca przeprowadzenie śledztwa dyscyplinarnego bezpośredniemu zwierzchnikowi tego urzędnika lub innemu podwładnemu sobie urzędnikowi, ewentualnie prze-

kazuje rozpoznanie sprawy Komisji Dyscyplinarnej. Gdy chodzi o urzędnika, podległego Staroście, śledztwo winno być przeprowadzone zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 90, poz. 489).

Art. 2.

Jeżeli Naczelnik urzędu dopatrzy znamion przestępstwa, przewidzianego w Kodeksie Karnym, doniesie o tem Prokuratorowi właściwego sądu i prześle odpis doniesienia Prokuratorowi Dyscyplinarnemu.

Art. 3.

Jeżeli przeciw urzędnikowi zapadł wyrok karno-sądowy, który według obowiązujących przepisów pociąga za sobą bezpośrednio utratę urzędu, należy bez dalszego postępowania zarządzić wydalenie urzędnika w drodze służbowej.

Art. 4.

Naczelnik urzędu, otrzymawszy doniesienie sądu o wdrożeniu postępowania karnego lub o wniesieniu oskarżenia przeciw urzędnikowi albo o zaaresztowaniu urzędnika, zawiadomi o tem Prokuratora Dyscyplinarnego.

Starostowie uskuteczniają to zawiadomienie za pośrednictwem Wojewody.

Art. 5.

Urzędnik, prowadzący śledztwo, przesłucha protokólarnie świadków, ewentualnie rzeczoznawców, nie odbierając jednak od nich przysięgi, zgromadzi cały materjał dowodowy i zbada wszystkie do wyjaśnienia sprawy potrzebne okoliczności i środki dowodowe.

Art. 6.

Urzędnik, prowadzący śledztwo, winien dać obwinionemu tak w ciągu śledztwa, jak i po jego zakończeniu sposobność oświadczenia się na wszystkie punkty obwinienia, jak również i na wynik śledztwa. Odmówienie współudziału ze strony obwinionego nie wstrzymuje postępowania śledczego.

Wszystkie czynności śledztwa dyscyplinarnego uważa się za poufne.

Art. 7.

Po ukończeniu śledztwa urzędnik, prowadzący śledztwo, składa akta kompetentnej władzy zwierzchniej (Wojewodzie, ewentualnie Ministrowi), która bądź decyduje o umorzeniu śledztwa, gdy wina nie została ustalona, bądź wyznacza winnemu karę porządkową, bądź przekazuje akta Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 8.

W razie przekazania śledztwa przez Szefa władzy służbowej Komisji Dyscyplinarnej przesyła się akta Prokuratorowi dyscyplinarnemu, który przedkłada je ze swojemi wnioskami Komisji Dyscyplinarnej.

Komisja Dyscyplinarna na posiedzeniu przedwstępnem uchwala przekazanie sprawy do rozprawy ustnej, uzupełnienie albo umorzenie śledztwa. Jeżeli Komisja Dyscyplinarna dopatrzy w wykroczeniu urzędnika, iż podlega on ukaraniu karno-sądowemu, doniesie o tem Prokurat. Sądow., o ile doniesienie to nie zostało już uskutecznione w myśl art. 2. Aż do ukończenia postępowania karno-sądowego postępowanie dyscyplinarne spoczywa. Obwinionemu należy doręczyć: 1) odpis decyzji Szefa władzy służbowej o przekazaniu sprawy Komisji Dyscyplinarnej; 2) odpis wniosku Prokuratora Dyscyplinarnego oraz 3) listę członków Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 9.

Wniosek Prokuratora dyscyplinarnego zawierać winien:

a) ściśle ujęte wymienienie czynności lub zaniedbań, zarzucanych obwinionemu;
b) określenie istoty przestępstwa służbowego;
c) uzasadnienie;
d) wskazanie świadków i innych środków dowodowych.

Art. 10.

Po doręczeniu uchwały przekazującej oraz odpisu wniosku Prokuratora obwiniony, względnie jego obrońca może przeglądać akta sprawy.

W ciągu dni 7-miu od daty doręczenia mu dokumentów, w art. 8 wskazanych, ma obwiniony prawo prosić o wezwanie na rozprawę ustną świadków lub też o załączenie do akt sprawy dokumentów, które są zdaniem jego ważne dla obrony. W tym samym terminie obwiniony zgłosić może wyłączenie odnośnie do wskazanych mu w liście członków Komisji Dyscyplinarnej, przytaczając uzasadnienie wniosku.

Uwzględnienie próśb i wniosku obwinionego zależy od uznania Komisji Dyscyplinarnej, która o tych sprawach decyduje na posiedzeniu przedwstępnem.

Art. 11.

Dzień ustnej rozprawy wyznacza Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej, ewentualnie Przewodniczący kompletu — zastępca Przewodniczącego. Komplet asesorów ustala się w drodze losowania z listy ogólnej asesorów, zatwierdzonej przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Do rozprawy wzywa się obwinionego równocześnie z doręczeniem mu odpisów, o których mowa w art. 8. O ile ustanowiono obrońcę, wzywa się go również do rozprawy. Komisja Dyscyplinarna może zarządzić, aby obwiniony stawił się na rozprawę osobiście.

Art. 12.

Komisja Dyscyplinarna przesłuchuje na rozprawie ustnej świadków i rzeczoznawców.

Art. 13.

Rozprawa ustna nie jest jawna. Rozprawa ustna ma być z reguły przeprowadzona w jednym ciągu przy uwzględnieniu koniecznych przerw, może być jednak uchwałą kompletu z ważnych powodów odroczoną. W razie odroczenia postępowanie dowodowe przeprowadza się ponownie, o ile w składzie kompletu orzekającego zajdzie zmiana.

Art. 14.

Rozprawą kieruje Przewodniczący, który przestrzega porządku wyjaśnień, replik i uwag, usuwa z wywodów stron i zeznań świadków i rzeczoznawców wszystko, co niema bezpośredniego związku ze sprawą, nie pozwala się odzywać w sposób drażliwy dla czyjejkolwiek czci, ani też uchybiać należytemu szacunkowi dla religji, prawa i władz, wogóle nadaje sprawie bieg jaknajbardziej sprzyjający rzeczowemu wykryciu prawdy.

Art. 15.

Rozprawę rozpoczyna się odczytaniem decyzji, przekazującej i wniosku Prokuratora, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, świadków i rzeczoznawców, a także, o ile jest to potrzebne, odczytanie protokółu śledztwa, ewentualnie innych podług uznania Komisji akt i dokumentów. Obwinionemu, względnie obrońcy i Prokuratorowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo oświadczenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych oraz stawiania pytań świadkom i rzeczoznawcom za zezwoleniem Przewodniczącego.

Asesorowie mają prawo stawiania pytań obwinionemu świadkom i rzeczoznawcom za zezwoleniem Przewodniczącego.

Art. 16.

Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski Prokuratora dyscyplinarnego, tudzież obwinionego, ewentualnie jego obrońcy. Obwinionemu, względnie obrońcy przysługuje w każdym razie ostatni głos.

Art. 17.

Komisja Dyscyplinarna w swem rozstrzygnięciu nie jest związane ani uwalniającym wyrokiem Sądu Karnego, ani regułami dowodowemi, lecz ma orzekać według swego swobodnego przekonania, którego nabrała na podstawie sumiennego zbadania wszystkich przedstawionych środków dowodowych.

Art. 18.

Komisja Dyscyplinarna, wydając orzeczenie uwalnia urzędnika od zarzuconego mu naruszenia obowiązków albo uznaje go winnym. W razie uznania winnym Komisja Dyscyplinarna nakłada karę dyscyplinarną albo porządkową.

Art. 19.

Orzeczenie ogłasza Przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu kompletu orzekającego. Narada i głosowanie są tajne. Orzeczenie ma zawierać:

1) oznaczenie Komisji Dyscyplinarnej i nazwiska członków kompletu rozstrzygającego, protokulanta i Prokuratora dyscyplinarnego;
2) imię i nazwisko, charakter służbowy i siedzibę urzędu obwinionego;
3) dzień wydania orzeczenia;
4) treść orzeczenia;
5) uzasadnienie rozstrzygnięcia;
6) podpisy kompletu orzekającego.

Najpóźniej w ciągu dni 8 należy doręczyć Prokuratorowi dyscyplinarnemu i obwinionemu odpis orzeczenia. Odpis podpisuje sekretarz Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 20.

Z przebiegu rozprawy ustnej spisać należy protokół, który ma zawierać czas, miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu, protokólanta, stron i ich zastępców, treść zeznań świadków i rzeczoznawców i wogóle dawać dokładny obraz przebiegu rozprawy we wszystkich istotnych punktach. Protokół podpisują Przewodniczący i protokólant.

Art. 21.

Od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej I instancji może tak obwiniony, jak i Prokurator dyscyplinarny odwołać się do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej. Odwołanie odracza wykonanie wyroku.

Art. 22.

Odwołanie wnieść należy na ręce Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej, który przedkłada je z aktami Wyższej Komisji Dyscypplinarnej.

Art. 23.

Instancja odwoławcza rozstrzyga bez ustnej rozprawy w wypadkach:

1) gdy odwołanie jest niedopuszczalne, spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną;
2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa;
3) gdy istotne wadliwości w postępowaniu wymagają powtórzenia go w I instancji.

W pierwszym wypadku instancja odwoławcza odrzuca odwołanie, w drugim—przesyła sprawę instancji I celem przeprowadzenia uzupełnień śledztwa, w trzecim — znosi zaskarżone orzeczenia i przekazuje sprawę instancji I do powtórzenia postępowania. Jeżeli nie zachodzi żaden z powyższych wypadków, instancja odwoławcza przeprowadzi rozprawę ustną i wyda orzeczenie, stosując analogiczne postanowienia o ustnej rozprawie i orzekaniu I instancji.

Zaostrzenie kary, wymierzonej przez Komisję Dyscyplinarną I instancji może nastąpić wyłącznie na skutek odwołania, wniesionego przez Prokuratora dyscyplinarnego.

Art. 24.

Smierć obwinionego umarza postępowanie dyscyplinarne w każdem stadjum. Natomiast samowolne zerwanie przez obwinionego stosunku służbowego nie wstrzymuje postępowania dyscyplinarnego.

Art. 25.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej celem wykonania kary przesyła Szefowi władzy służbowej obwinionego odpis orzeczenia dyscyplinarnego. Kary dyscyplinarne należy wpisać do wykazu przebiegu służby, a orzeczenie dyscyplinarne przechować w aktach osobowych (art. 34 Tymcz. Przep. Służb. ust. 2-go).

Art. 26.

Jeżeli po uprawomocnieniu się wyroku skazującego ujawnione zostaną fakty, które mogły skutkować uniewinnienie urzędnika obwinionego, urzędnik ten lub jego prawi zastępcy mogą wnieść do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej podanie o wznowienie procesu dyscyplinarnego.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna orzeknie o wznowieniu lub odmówi wznowienia procesu na posiedzeniu przedwstępnem po wysłuchaniu Prokuratora dyscyplinarnego i w razie uchwalenia wznowienia prześle sprawę do merytorycznego rozpatrzenia właściwej Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 27.

Komisja Dyscyplinarna może każdej chwili wystąpić z wnioskiem o zawieszenie urzędnika w pełnieniu służby, jeżeli wdrozono przeciw niemu posuępowanie kurno-sądowe lub dyscyplinarne, o ile jest to wskazane ze względu na rodzaj i doniosłość zarzuconego mu czynu karygodnego lub przestępstwa służbowego.

Art. 28.

Nie można zaskarżać rozstrzygnięć i zarządzeń Komisji Dyscyplinarnej I instancji lub Przewodniczącego kompletu dyscyplinarnego osobno, lecz tylko łącznie ze środkiem prawnym, przysługującym przeciw orzeczeniu merytorycznemu.

Zażalenia należy wnosić na ręce Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej I instancji, który ma je przedłożyc z aktami sprawy instancji odwoławczej.

Terminy zaczynają biec z dniem następującym po doręczeniu. Niedziele i dni świąteczne nie wstrzymują ani rozpoczęcia ani biegu terminów. O ile jednak koniec terminu przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, kończy się termin następnego dnia.

Art. 29.

W razie spóźnienia terminu do wniesienia rekursu może instancja odwoławcza zezwolić na przywrócenia do pierwotnego stanu na prośbę obwinionego, jeżeli ten wykaże, że nie dające się usunąć okoliczności uniemożliwiły mu bez jego winy dotrzymanie terminu.

Prośbę o przywrócenie do stanu poprzedniego z równoczesnem złożeniem rekursu wnieść należy do właściwej Komisji I instancji, która przedkłada je instancji odwoławczej wraz z oświadczeniem się Prokuratora dyscyplinarnego. Jeżeli instancja odwoławcza zezwoli na przywrócenie do stanu poprzedniego, może zaraz orzec w sprawie głównej.

Warszawa, d. 16 lipca 1921 r. (Pr. 2381).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Skulski.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

217.

Na zasadzie postanowienia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1919 r. (p. 8 protokółu 49 posiedzenia) i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1920 r. zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 322, stowarzyszenie pod nazwą „Kasyno Urzędników Państwowych“ w Warszawie.

218.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1920 r. Nr. B. S. 2978 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 437, stowarzyszenle pod nazwą „Związek Zawodowy Majstrów Malarzy Pokojowych m. Warszawy“ w Warszawie, ulica Zabia 7.

219.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 3466 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 461, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Bibljotek Powszechnych“ w Warszawie, ul. Mokotowska 11.

220.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 16/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 462, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Zakładów Wapiennych w Polsce“ w Warszawie, ul. Chmielna 2.

221.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 17/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 463, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Robotników Chrześciańskich“, z siedzibą w Warszawie, ul. Śniadeckich 5.

222.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 43/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 464, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo imienia Kazimierza Wielkiego“ w Warszawie, ul. Bracka 18.

223.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 8/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 465, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Pomocy Materjalnej Biednym Niewiastom wychodzącym zamąż“ (Hachussas Kaloh“ w Warszawie, ul. Krochmalna 5 przy bóżnicy.

224.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 kwietnia 1921 r. Nr. B. S. 152/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 466, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Lekarskie“ w Warszawie, ulica Niecała 7.

225.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1921 r. Nr. B. S. 15/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 467, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kantorów Synagogalnych“ (Agudas Haharonym“, z siedzibą w Warszawie, ulica Mylna 1.

226.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1921 r. Nr. B. S. 2941 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 468, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Pielęgnowania Chorych“ (Linas Hacholin) w Warszawie, ul. Chłodna 4.

227.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1921 r. Nr. B. S. 3285 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 469, stowarzyszenie pod nazwą „Instytut Popierania Kultury Polskiej“ ulica Nowogrodzka 6*a*.

228.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1921 r. Nr. B S. 1112 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 470, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Drobnych Kupców“ w Warszawie, ul. Nizka 4.

229.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 maja 1921 r. Nr. B. S. 3312 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 471, stowarzyszenie pod nazwą „Białoruskie Towarzystwo Pomocy Ofiarom Wojny“ w Warszawie, ul. Szpitalna 12.

230.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 maja 1921 r. Nr. B. S. 2471 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 472, stowarzyszenie pod nazwą „Ziązek Autorów i Kompozytorów Scenicznych“ w Warszawie, ul. Wspólna 26.

231.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1921 r. Nr. B. S. 3140 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 473, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Samopomocy byłych wojskowych Armji Polskiej“ w Warszawie, ul. Marszałkowska 9.

232.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 maja 1921 r. Nr. B. S. 275 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 474, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Przyjaciół im. Joachima Lelewela“ w Warszawie, ul. Seweryńów 4.

233.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1921 r. Nr. B. S. 311/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 475, stowarzyszenie pod nazwą „Związek b. zakładników, jeńców i reemigrantów Polakow z Rosji i Ukrainy“ w Warszawie, Al. Ujazdowskie 17.

234.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 maja 1921 r. Nr. B. S. 111/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 476, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Przedsiębiorstw Transportowych i Ekspedycyjnych“ w Warszawie, ulica Miodowa 6.

235.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1921 r. Nr. B. S. 240 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 477, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Młynarzy Polskich“ w nowem brzmieniu, zgodne z uchwałą Walnego Zebrania członków tegoż Związku z dnia 8 i 9 maja 1920 r. Siedzibą Stowarzyszenia jest Warszawa, ul. Nowy-Świat 70.

236.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1921 r. Nr. B. S. 140/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 479, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Fabrykantów Octu w Polsce“, z siedzibą w Warszawie, ul. Grzybowska 41.

237.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1921 r. Nr. B. S. 149/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 480, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Artystów Grafików“ w Warszawie, ul. Trębacka 10.

238.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1921 r. Nr. B. S. 3048 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 481, stowarzyszenie pod nazwą „Sodalicja Św. Piotra Klaszera dla Misji Afrykańskich“ w Warszawie, ul. Warecka 15 m. 7.

239.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 322/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 482, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Przyjaciół b. Dywizji Ochotniczej“ w Warszawie, ul. Sniadeckich 9.

240.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 320/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 483, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Aleksandrowie Łęczyckim.

241.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 317/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 484, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ na Pelcowiźnie.

242.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 248/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 485, stowarzyszenie pod nazwą „Kresowy Związek Ziemian“ w Warszawie, ul. Czackiego 16.

243.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 388/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 486, stowarzyszenie pod nazwą „Amerykańsko-Polska Izba Handlowo-Przemysłowa w Polsce“, z siedzibą w Warszawie, ul. Nowy-Swiat 74.

244.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 292/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 487, stowarzyszenie pod nazwą „Kultura Robotnicza“ z siedzibą w Warszawie, ul. Wolska 44.

245.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 260/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 488 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Wolnomyślicieli Polskich“ w Warszawie, tymczasowa siedziba ulica Królewska 32.

246.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 220/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 489, stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarzystwo Politechniczne“ w Warszawie, z siedzibą przy Politechnice.

247.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 172/21 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 491, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Oświatowe imienia Cecylji Plater-Zyberkówny“ w Warszawie, ul. Piękna 24.

248.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 280 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 492, stowarzyszenie pod nazwą „Klub Jazdy“, z siedzibą w Warszawie, ulica Krakowskie-Przedmieście 32.

249.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 310 wciągnięto do reiestru stowarzyszeń i związków, Nr. 494, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Pań Miłosierdzia Św. Wincentego à Paulo“ w Warszawie, ul. Okólnik 4.

250.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 1921 r. Nr. B. S. 1909 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 495, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Polskiej Młodzierzy Ewangielickiej“ w Warszawie, ul. Kredytowa 4.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych od 15 czerwca 1921 r. do 15 lipca 1921 r.

Zarząd Centralny:

Mianowany:

Urzędnik V st. sł. Dr. Michał Flatau — Naczelnikiem Wydziału.

Przeniesieni:

Do Zarządu Centralnego M. S. W.:

Radca Ministerjalny w Ministerstwie Aprowizacji, Dr. Jan Ossoliński — w tym samym charakterze służbowym.

Urzędnik VII st. sł. w Starostwie we Włodawie, Sławomir Lohman — w tym samym charakterze służbowym.

Do Ministerstwa Wyznań Relig. i Oświecenia Publicznego:

Referent Dr. Stefan Jantzen.

Zwolniony na skutek podania:

Naczelnik Wydziału — Dr. Zbigniew Dulęba.

Władze Administracyjne I i II Instancji.

Mianowani:

W Urzędzie Wojewódzkim *w Warszawie:*

Referent Józef Tworzydło — starszym referentem.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Kielcach:*

Pomocnik Referenta Henryk Mazurkiewicz — referentem.

W Urzędzie Wojewódzkim *w Białymstoku:*

Gedeon Chądzyński — referentem.
Stanisław Szczęk — referentem.

W starostwach:

Stanisław Wasiak — Starostą Włoszczowskim.
Referent Dr. Mieczysław Łęcki — starszym referentem.

W Starostwie *w Będzinie:*

Edward Żurawski — referentem Starostwa w Grójcu.
Stanisław Cisło — Referentem Starostwa w Lublinie.

Przeniesieni:

Referent Walerjan Kwaśniewski — ze Starostwa w Radzyniu do Starostwa w Węgrowie.
Referent Mieczysław Jarmicki — ze Starostwa w Sierpcu do Starostwa w Sieradzu.
Starszy referent Mikołaj Zakrzewski—z Zarządu Wojewódzkiego w Kielcach do Zarządu Wojewódzkiego w Łodzi.
Starosta Stanisław Brzęczek z Łowicza do Kolna.

Zwolnieni ze służby:

Starszy referent Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, Stefan Bereza — od 1 lipca 1921 r.
Referent Starostwa w Przasnyszu, Zbigniew Winiarski — 1 sierpnia 1921 r.

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr 8.